

Attila atya megszentelte a szobrot

- Amikor megszentelünk egy szobrot, gondolunk azokra, akik megalkották, de ugyanakkor a teremtő Isten felé is odafordulunk. Hiszen minden kétkezi munkánk mögött a teremtő Isten szándéka, akarata és az ő megszentelő ereje áll - mondta, és a továbbiakban Szent Pál ide vonatkozó leveléből idézett.

Írta: Oszvald György

Forrás:

<http://www.10kerkult.hu/kobanya-mindennapok/8-koz-elet/5425-az-oesszetartozas-szimboluma.html>

Hírek a látássérültek életéből

"Veronka néni több mint 70 éve kongatja a harangokat"

A Hermina Egyesület Turista Szakosztályának 2014. május 17-i autóbusszos túrájára jelentkezők már nagy izgalommal várták, hogy az idei első kiránduláson vajon milyen idő vár rájuk az előző napokban tapasztalt zord időjárás miatt.

A busz verőfényes napsütésben indult el az MGVYOSZ Székháza elől. A Turista Szakosztály tagjait Hirth Ignác szakosztályvezető mellett - idegenvezetőként - Borai Botond, a Hermina Egyesület elnöke is köszöntötte. Mindenki jókedvvel érkezett utunk első állomására, Bánkra. Nem véletlen, a

Cserhát és Börzsöny lábánál fekvő kocsiny falu igazi gyöngyszeme Magyarországnak. A Bánki tó festői környezetben, erdőségekkel határolt. A '70-es években indult fejlődésnek, számos beruházásnak megfelelően a tó környéke igazi "üdülőparadicsommá" vált, legfőképpen a 2001-2002. évi tó-rehabilitációt követően, amelyet a falu önkormányzata állami támogatás igénybevételeivel valósított meg.

Strandfürdő és szállodák, vendéglátóhelyek csalogatják az idelátogatókat. Kulturális programokról a vízi színpadon rendezett műsorok, nemzetiségi ta-

lálkozók adnak számot. - mondta helyi idegenvezetőnk. Ő mutatta meg a Szlovák Tájháza is, ahol megcsodálhattuk a falu népviseletét, a házak berendezési tárgyait és használati tárgyait is. Az 1783-ban épült evangélikus templom a szépen felújított községháza felett helyezkedik el.

Kicsit szomorkásan búcsúztunk ettől a szép fekvésű kis falutól, hogy utunkat tovább folytatva elérjük Romhányt.

Romhány Árpád-kori település. A községet 1496-os oklevél Egyházas Rohman néven említi. 1675-ben a Pongrácz térkép a törökdúlás után megmaradt egyházas helyek között tüntette fel. A mai római katolikus templomot 1836-ban építették klasszicista stílusban. Egyhajós templom homlokzati síkban álló toronnyal. Sajnos bemenni nem tudtunk. A templom mellett első világháborús emlékmű áll. A falu egykor a Lókos-patak déli részén, a dombon terült el. Határában vívták 1710. január 22-én a Rákóczi szabadságharc egyik utolsó csatáját. Ez volt a Rákóczi szabadságharc utolsó jelentősebb hadművelete. A legenda szerint a csatát maga a fejedelem irányította, még ma is látható törökmogyorófa alól. A falu szélén lévő emlékparkban látható a Rákóczi-Obeliszk, a romhányi csata emlékműve.

Sajnos az időjárás nem volt kegyes hozzánk, mert amikor következő úti célunk, Terény felé vettük az irányt, már esett az eső.

A terényi orsós magnó-múzeum gyűjteményének megálmodója, gazdája és őrzője Nagy Vilmos, aki nagy szeretet-

tel beszélt terveiről, szólaltatta meg féltve őrzött muzeális értékű magnóit. A világ minden tájáról jönnek látogatni a hihetetlen nagy értékű gyűjteményt. Bár nagyon sok magnó (430 féle) van birtokában, amelyeket az egész világból szerzett be, kedvesen fogadta Fügedi Péter ajándékba hozott magnóját. A múzeumban fonográf, gramofon, acélhuzalos magnetofon is található az orsós magnókon kívül, melyek a mai napig mind működőképesek. Nagy Vilmos megszállottként, fáradságot és anyagiakat nem kímélve vezeti a múzeumot, munkáját küldetésnek tekinti.

A múzeumot egy nógrádi paraszti hagyományokra jellemző építkezési stílusban épült házban rendezték be, így egyszerre a turisták csoportja nem fért be, ezért a csoport másik fele meglátogatta Veronka nénit, Terény harangozóját. A 91 éves néni 1941 óta harangozik a háromharangú templomban, és hírül adja temetések alkalmával, hogy férfi, vagy nő halt meg a faluban.

Veronka néni

Varázslatos tudásáról is regék szólnak. Amint sűrű felhők gyülekeznek Terény felett, Veronka néni megszólaltatja a harangokat, és ezzel szétveri a felhőket. Sajnos kirándulásunkon ez a varázslat nem hatott, mert özönvízszerű eső ömlött nyakunkba. A harangozó Veronka néni 1941 óta egyetlen napot sem mulasztott "munkahelyéről", így

Terény Község Tiszteletbeli Polgára címmel tüntették ki.

Az özönvízszerű eső ellenére is a kirándulásunk nagyon jól sikerült, rengeteg új élmény, sok új látnivaló birtokába jutottunk.

Basa Ágostonné

Szorgos munka a végeken

Tudósítás a tolna megyei vakok egyesületének munkájáról

Szorgos munka folyik rendszeresen a tolna megyei vakok egyesületénél, a szekszárdi irodaházban, és a kihelyezett fogadóórákon a megye városaiban, valamint a rendezvényekre való kitelepülések alkalmával is.

Havi rendszerességgel tartják (minden hónap első csütörtök) a klubdelutánokat, ahol elsőként meghívott előadók aktuális problémákról tartanak felvilágosító előadásokat. Egy alkalommal például dr. Vastag Oszkár szemész főorvos beszélt a szembetegségek modern gyógyítási módszereiről, más alkalommal dr. Főfai Klára tartott előadást az ápolási segély igénybevételének mostani lehetőségeiről, s egyéb szociális ellátásokról. Ebben a hónapban az Államkincstár munkatársa, Simon Lászlóné jött el, ő a fogyatékos-sággal élők támogatásának lehetőségeiről beszélt az érdeklődőknek, akik sok

kérdéssel ostromolták az előadót.

A klubdelutánok második felében mindenki névnapja és születésnapja köszöntésére került sor zenés, verses összeállítással kedveskedve a résztvevőknek. Ilyenkor ingyenes ruhaválogatásra is lehetőség nyílik, előfizethetők a folyóiratok, illetve ingyenes tanfolyamokra is lehet jelentkezni (pl. Braille-írás).

Egyesületünk részt vesz a város életében rendezett különféle megmozdulásokon. Ilyen volt legutóbb például az Önkéntesek napja, amelyet a Garay téren tartottak, melyen sok helyi civil szervezet és egyesület képviselte magát, köztük a vakok is bemutatták az érdeklődő közönségnek a beszélő segédeszközöket, beszéltek a vakság társadalmi előítéleteiről és a megoldás lehetséges módjairól. A közönség vakvezető kutyás bemutatót is láthatott.

Részt vettek a Tízezer lépés az egészségért című programon. A katasztrófavédelmi központ vagy a rák- és dohányzásellenes előadásokon túl ismét ott voltak a vakok önkéntesei, elnök asszonyuk, Kovács Lászlóné vezetésével.

Fontos esemény volt az aktuális tisztújító közgyűlés is, ahol szintén sok érdeklődő sorstársunk szavazott az egyesület következő évi sorsáról, ahol szó volt az eddigi munkákról és az elkövetkező feladatokról. A gyűlés az elnök asszony és az alelnök, Fehérvizi István vezetésével zajlott.

Folyamatosan történik az aktuális rendezvények szervezése, mint például a huszadik alkalommal megrendezendő fadd-dombori ifjúsági tábor, vagy a szüreti napok alkalmával egybekötött Szeretet lángja hagyományos megmozdulás, ahol megmutathatják magukat a mássággal, fogyatékossgal élők. Rendszeres fellépők az egyesület tagjai is, slágerekkel és versekkel színesítve az előadást. A szervezet minden fontosabb rendezvényét elviszi a megye más városaiba azért, hogy a sorstársaknak ne kelljen a megyeszékhelyre beutazniuk.

A tervek közt szerepel, hogy a nyár folyamán egy kirándulást szerveznek a Mecsekbe, ahol a fontosabb műemlékek mellett élvezik majd a csodálatos természet adta élményeket: Pécs nevezetességeivel ismerkedhetnek meg és kis séta a városban, s irány a természet.

Természetesen az egyesület folyamatosan tartja a kapcsolatokat a helyi önkormányzattal, a hivatalokkal és a civil szervezetekkel. Ilyen a Megyei Könyvtár, a Mentálhigiénés Műhely, a Szabadegyetem rendezvényei vagy a TIT előadásai, amiket a vakok egyesületének sorstársai rendszeresen látogatnak. Ezekkel a szervezetekkel a kapcsolatteremtés fontos és igencsak gyümölcsöző. Legutóbb egy TIT előadáson vettek részt. A program Izlandot mutatta be, az ottani vulkánok és gejzírek, melegvizes források csodálatos működéséről szólt, hatalmas sikert aratva. Az előadó az a bonyhádi gimnáziumi tanár volt, aki a szerencsének köszönhetően élve szabadult Etiópiában az emberrablók elől, míg öt társát megölték a terroristák. Gruber László, Pro geográfia-díjas földrajz-történelem szakos gimnáziumi és egyetemi tanár lelkesen beszélt az izlandi emberekről is. Utána tartalmas beszélgetésre is sort kerítettek a résztvevők, melyen jobban megismerhették a közvetlen, és munkájáról, élményeiről szívesen mesélő előadót.

Tehát a tolna megyei vakoknál folyamatos a munka és szívesen látogatnak el oda a sorstársak, akár fontos ügyeket intézve, vagy akár a találkozás és szórakozás reményében, mindenki megalégedésére.

*Nagy Vendel
2014. június 10.*

A Rock múltja

A VGYHE Lendület Ifjúsági Klubja 2014. 06. 01-jén néhány taggal meglátogatta a MagyaRock Múzeumot a Radnóti Miklós Művelődési Központban. Kis csapatunk egyesületi szinten jött össze: Esősi Zsófia, Rúzsa Viktor és jómagam képviseltük az Egyesületet és a látássérülteket. A Múzeum szokatlan kéréseket teljesített: Rúzsa Viktor, mint a Civil Rádió önkéntese, és mint újságíró egy hangos riport elkészítésére kérte az engedélyüket, én pedig beszámolóhoz készíthettem diktafonnal felvételeket a látogatásról. A hangos riportot a Civil Rádió 2014. 06. 13-án műsorra tűzte, a beszámoló pedig a VGYHE Lendület Ifjúsági Klub oldalán is olvasható.

A múzeum négy helyiségben kapott teret - ebből kettő folyosó. A bejárati folyosón egy jó ötlet látható: a mennyezet paneljeiből kivágták a külföldi rock, már elhunyt nagyjainak aláírását és váltakozó színnel megvilágították a neveket. Ez még a kevésbé látóknak is nagy élmény. A másik folyosószakaszra a korabeli koncerteken készített fényképek sorozatait tették ki - Erdélyi József idegenvezetőnk meg is jegyezte: ez nagyon sokaknak élő és tapasztalt múltat, emlékeket jelent. (Sőt, meg is említette az egyik emlékezetes esetet, amikor valaki visszautasította a vezetést: Ő csak egy fél órát tud itt tölteni és siet tovább. Egy óra múlva az illető még mindig ott volt ezen a folyosón és hüledezett: De hiszen ez az Ő ifjúsága! Eze-

ken a koncerteken Ő is részt vett! Nehezen tudott az illető ettől az egy szakasztól elszakadni.)

Ez a két folyosó az emlékekről, az érzésekről szól. De jött a Nagyterem a múlttal és a tárgyakkal. Három oldalról fallal, a negyediken üvegfalal körbezárt kis kosárlabdaterem. És maguk a csodálatos tárgyak, melyek bármelyikünk múltja, érdeklődése lehet. A hosszanti nagy falon a Magyar Rock Nagyjainak arcképei - illetve fényképminőségű ceruzaportréi. Hihetetlen pontosságú és szépségű rajzok, senki nem mondaná meg róluk, hogy "csak" rajzok és nem fényképek. Alattuk a korabeli hangszerek: gitárok, orgonák, dobok, szintetizátorok. Nagy részükhöz még történet is párosult: "Ezt a gitárt fa WC-ülőkéből készítették - kézzel!", "Azt hegedűtokból, még rajta a hegedű violinkulcsa.", "Azt a szintetizátort IKEA-s módon szerelési útmutatás alapján rakták össze - még megvan az útmutató is, csak az egér rágta egy kissé meg."

Ezután elének tárult a Kisterem, a "Belső Szentély", a zenészekhez köthető, de a rockhoz nem közvetlenül kapcsolódó relikviákkal. Itt állították ki többek között a korszak fedőállásait igazoló igazolványokat, amelyekkel elkerülték a letartóztatást és a megbélyegzést (ma már ismeretlen az akkori fogalom: "közveszélyes munkakerülő" - nem volt elfogadott a zenész foglalkozás). Itt mutatták be a házi készítésű

mikrofonokat is. Ma már ezeket megmosolyogjuk, de akkor csak "csináld magad" hangszerek voltak, vagy szinte megfizethetetlen áron lehetett venni őket!

Megtudtunk a múzeum létrehozásáról is információkat. Elmesélték, hogy milyen régóta gondolkoztak a megvalósításán, és milyen nehezen jutottak hozzá a kiállított tárgyakhoz. Mégis pár hónap után eljutottak oda, hogy raktárra gyűjtik a hangszereket - vagy válogatnak a felajánlott hangszerek közül. Elmondták azt is, hogy a már meglévő hasonló profilú múzeumokkal felvették a kapcsolatot (Németország, Nagy-Britannia, USA), sőt, meglepetést is okoztak: a briteknek felajánlottak cserére egy kelet-európai gyártású gitárt egy nyugat-európaiért. A brit múzeum meglepődve csapott le a felajánlott gitárra - hiszen ők nem tudtak hozzájutni. Kuriózum volt számukra, így természetesen belementek a cserébe.

A látogatáson résztvevő kis csapa-

tunk bőséges élményekkel gazdagodva írt be a vendégkönyvbe. Esősi Zsófia meglepetést is okozott, hogy látássérültként milyen szépen tud írni, és megígértük, hogy amennyiben tőlünk telik, terjesztjük a múzeum jó hírét.

A múzeum szívesen veszi, ha bárki felajánlja a pincékben, padlásokon rejtőzködő régi hangszereket, relikviákat, bár fizetni sajnos nem tudnak, mert önkéntes alapon működnek. A belépődíj is jelképes, 500 Ft. (Nekünk nemcsak hogy ingyenes volt - még a jó szívvel tett adomány-felajánlásomat is visszautasították -, de a hangszerek kipróbálását, megszólaltatását lehetővé tették.

A múzeum létrehozásáért és működtetéséért, valamint a díjmentes látogatásért köszönet jár a létrehozóknak: B. Tóth László rádiósnak, Kelemen András volt zenésznek és a névtelen önkéntes működtetőknak!

Obenaus Tamás

Sport és szabadidő

Európai Játékok

- a látássérült judo is a programban

Jövő nyáron, 2015. június 12-28. között 18 sportág részvételével Bakuban rendezik meg első alkalommal az Európai Játékokat. A programba a parasportágak közül egyedülként a látássérült judo került be. Az Azeri Para-

limpiai Bizottság és az esemény szervezőbizottsága a látássérült judo versenyeiről egyeztetett Neil O' Donovannel, a Látássérültek Nemzetközi Sportszövetségének (IBSA) ügyvezető igazgatójával és Tardos Jánossal, az IBSA judo